

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 1651 van 11 september 2007
in de zaak X/ IVde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Sierra Leone nationaliteit, op 15 juni 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas van de bestreden beslissing luidt als volgt:
*"U verklaart een Sierraleoons staatsburger te zijn, behorende tot de Fourah Bay etnie en afkomstig uit York, Western Province.
Volgens uw verklaringen bent u geboren op 23 december 1988 te York. Uw biologische moeder vertrok toen u 2 à 3 jaar oud was. Uw vader hertrouwde met een andere vrouw. Niettegenstaande jullie moslims waren, stuurden uw ouders u naar een christelijke school. U praktiseerde het christendom op school en verkoos deze godsdienst uiteindelijk boven de islam. Rond 28 juli 2005 kwam een vriend van uw vader op bezoek. Uw vader vertelde u na dit bezoek dat u met deze man moest trouwen. Deze man eiste ook dat u vóór het huwelijk besneden werd in de Bundo society. U weigerde deze man te huwen, maar uw vader dreigde u te verstoten als u zou weigeren. U vertelde uw leraar over uw problemen. Hij zei dat hij u niet kon helpen, maar dat de directeur van uw school u misschien kon helpen. Deze kon u echter evenmin helpen omdat het nu eenmaal een traditie is bij de moslims. Hij zei ook dat de politie u evenmin zou kunnen helpen. Twee weken na zijn eerste bezoek kwam de man opnieuw op bezoek. Hij vertelde toen dat de datum voor het huwelijk was vastgelegd op 26 augustus 2005 en benadrukte nogmaals*

dat u moest besneden worden vóór uw huwelijk. U besloot toen dat u, aangezien niemand u kon helpen, uw dorp moest verlaten. Op 19 augustus 2005 verliet u, onder het mom dat u naar de zomerschool ging, York in een u onbekende richting. U volgde gedurende een drietal uur een pad in de bush. Daar kwam u een blanke man tegen aan wie u uw problemen uitlegde. U verbleef vervolgens gedurende veertien dagen bij de blanke man in een tent in de bush. Hij zorgde voor reisdocumenten voor u en nam u op 5 september 2005 mee naar de luchthaven Lungi. Jullie namen samen het vliegtuig en na een tussenstop in een u onbekend land landde u uiteindelijk in België. De blanke man liet u hier in de steek en u vroeg hulp aan onbekenden die u naar de Dienst Vreemdelingenzaken hebben gebracht. Daar vroeg u op 5 september 2005 op minderjarige leeftijd asiel aan.

Op 23 december 2006 werd u meerderjarig."

2. Verzoekster formuleert geen opmerkingen over deze feitenweergave.

1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

*"(...) Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u Sierra Leone, en meer bepaald uw geboortedorp York, heeft verlaten omdat uw vader wou dat u huwde met een oudere man die bovendien eiste dat u werd besneden vóór uw huwelijk. **Er dient vooreerst echter te worden vastgesteld dat u uw verblijf te York, waar volgens uw verklaringen uw problemen zich zouden hebben afgespeeld, niet aannemelijk heeft gemaakt.** Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielsrelaas volledig ondermijnd.*

Zo blijkt dat uw verklaringen over York niet overeenkomen met informatie over York waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier. Zo blijken uw verklaringen dat er een lagere school X in X en een X in X zou zijn (zie gehoorverslag TG p. 3-4), niet te stroken met deze informatie. Bovendien blijken uw verschillende verklaringen over dit onderwerp eveneens onderling tegenstrijdig te zijn. Zo stelde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) dat u school liep in X (zie gehoorverslag DVZ dd. 21/11/2005, p. 9, 13), terwijl u voor het CGVS sprak van X (zie gehoorverslag dringend beroep (hierna DB) dd. 21/02/2006, p. 7; gehoorverslag TG p. 2). Verder beweerde u voor de DVZ dat er, naast de school X en de X waar u had school gelopen, geen andere scholen in York waren (zie gehoorverslag DVZ p. 9), terwijl u voor het CGVS wel nog andere scholen te York noemde (zie gehoorverslag TG p. 3-4). Ook omtrent de situering van York legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo beweerde u voor de DVZ dat York vlak bij de plaats Waterloo lag (zie gehoorverslag DVZ p. 4). Toen u echter in DB naar plaatsen in de buurt van York werd gevraagd, noemde u merkwaardig genoeg niet Waterloo. Toen u hierop werd gevraagd waar Waterloo ergens ligt, moest u het antwoord schuldig blijven. Ook op de vraag of Waterloo in de buurt van York ligt kon u niet antwoorden (zie gehoorverslag DB p. 14-15). Toen u vervolgens op uw verklaringen voor de DVZ werd gewezen, ontkende u niet dit te hebben gezegd voor de DVZ maar stelde u het niet te weten (zie gehoorverslag DB p. 15). Verder zou er volgens dezelfde informatie geen X bestaan te York (zie gehoorverslag TG p. 13). Ook de kerken in York die u noemde (zie gehoorverslag TG p. 13) blijken volgens diezelfde informatie niet te bestaan.

Zelfs indien men rekening houdt met uw jeugdige leeftijd, dan nog is het niet aannemelijk dat uw kennis over York zo gebrekkig en bovendien foutief is. De eenvoudige vragen die u werden gesteld voor het CGVS hadden immers betrekking op uw directe leefwereld te York, waar u volgens uw eigen verklaringen zou hebben gewoond tot aan uw vertrek uit Sierra Leone (zie gehoorverslag DB p. 20)."

2. Verzoekster stelt dat de betrouwbaarheid van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt betwifelbaar is. Verzoekster meldt immers wel de naam van de lagere school, weet dat er eens secundaire school is en kan de namen van twee plaatsen dicht bij York aanhalen. Verzoekster wijt de foutieve informatie aan nervositeit en aan haar jeugdige leeftijd. Verzoekster meent dat het "X" mogelijk een tweede of latere benaming is van het "X". Zij stelt dat ze voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat York bij Waterloo lag omdat men in York vertelde dat er voedsel werd gebracht naar York door mensen uit

Waterloo, wat haar deed vermoeden dat deze plaats dichtbij moest zijn waarbij ze zich later realiseerde het eigenlijk niet te weten. Met betrekking tot waar zij school liep, merkt verzoekster op dat zij waarschijnlijk uit nervositeit de vraag op de Dienst Vreemdelingenzaken verkeerd begrepen heeft en de naam van nog een andere school uit York gegeven heeft. De door haar genoemde kerken zijn kleine protestantse gemeenschappen in bestaande gebouwen, zodat een buitenstaander daar mogelijk weinig of geen weet van heeft.

3. Verweerder repliceert dat een exemplaar van de informatie waarmee de Commissaris-generaal zijn beslissing heeft onderbouwd bij het dossier werd gevoegd en dat deze informatie afkomstig is van een onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bron en beklemtoont dat de Commissaris-generaal dan ook in redelijkheid deze informatie kon gebruiken om tot zijn beslissing te komen. Verzoekster toont volgens verweerder niet aan dat de informatie onjuist is en brengt geen concrete of relevante gegevens aan om deze te weerleggen. Dat een gering aantal van verzoeksters verklaringen wel correct bleken, weegt niet op tegen al die overige foutieve verklaringen van verzoekster over York. Verzoeksters stelling over het ziekenhuis en over de kerken, zijn blote beweringen die zij niet staft met enig begin van bewijs. Dat zij uit nervositeit de vraag verkeerd begreep, kan niet worden aanvaard aangezien ze tot twee maal toe uitdrukkelijk verklaarde dat ze school liep op "X", waarbij ze zelfs de naam/titel van de directeur en haar leraar gaf en uitdrukkelijk verklaarde dat er geen andere scholen te York waren naast "X" en de "X".
4. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 136.692, 26 oktober 2004). De Raad stelt vast dat verzoekster geen stukken neerlegt die haar identiteit, reisweg of relaas ondersteunen en dat de bestreden beslissing rekening hield met verzoeksters jeugdige leeftijd. Verzoeksters verklaring over de betrouwbaarheid van de informatie van het Commissariaat-generaal is een loutere bewering waarbij zij niet aantoont dat het foutieve informatie zou betreffen. Van een persoon die beweert haar hele leven in York te hebben gewoond, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij een antwoord kan geven op de door het Commissariaat-generaal gestelde algemene kennisvragen. De tegenstrijdige verklaringen omtrent de plaats waar ze school liep, "X" dan wel "X" wordt niet dienend weerlegd door de verwijzing naar verzoeksters nervositeit aangezien het een kennisvraag uit haar dagelijkse leven betreft. Verzoeksters verklaring over de naam van het ziekenhuis wordt niet gestaafd door enig begin van bewijs en vermag niet de informatie van het Commissariaat-generaal in het administratief dossier te weerleggen. Verzoeksters verklaring betreffende Waterloo is een loutere herhaling van haar verklaring voor het Commissariaat-generaal (administratief dossier, stuk 8, p.11).

De motieven van de bestreden beslissing worden niet ontkracht door het louter herhalen van de asielmotieven (R.v.St., X., nr. 156.221, 10 maart 2006; R.v.St., X., nr. 153.278, 4 januari 2006).

Verzoeksters bewering omtrent de kerken wordt niet gestaafd met enig begin van bewijs en verklaart niet waarom verzoekster de bestaande kerken van York niet kan opnoemen. Dit klemmt des te meer daar verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt aangezien ze voor het Commissariaat-generaal verklaarde ze dat de kerk "X", waartoe zij behoorde, een anglicaanse kerk is (administratief dossier, stuk 14, p.5) terwijl zij in het verzoekschrift verklaart dat de door haar genoemde kerken protestantse gemeenschappen zijn (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.3). De bestreden motivering is terecht en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

3.1. De motivering vervolgt:

*"Verder bleek na een vergelijking van uw verschillende verklaringen voor de DVZ en voor het CGVS dat deze **tegenstrijdigheden** bevatten. Betreffende uw toekomstige echtgenoot verklaarde u in DB dat u hem voor de eerste keer zag op de dag dat u hoorde dat u met hem moest trouwen, namelijk 28 juli 2005 (zie gehoorverslag DB p. 23). Uit uw verklaringen tijdens het gehoor TG en voor de DVZ blijkt echter dat u hem al eerder had gezien, want dat hij een vriend van uw vader was die af en toe op bezoek kwam (zie gehoorverslag TG p. 18; gehoorverslag DVZ p. 13). Verder stelde u in DB uitdrukkelijk dat u, naast uw leraar, de directeur van uw school en uw oom, met niemand anders over uw problemen had gesproken (zie gehoorverslag DB p. 36), terwijl u tijdens het gehoor TG verklaarde dat u er, naast uw leraar, de schooldirecteur en uw oom, nog met een aantal andere mensen van het dorp over had gesproken, zoals twee vrienden van uw ouders (zie gehoorverslag TG p. 19-20). Met betrekking tot uw vriendin (J.B.), die is overleden ten gevolge van haar genitale verminking, beweerde u in DB dat ze tot de Temne behoorde (zie gehoorverslag DB p. 29), terwijl u tijdens het gehoor TG stelde dat ze Mende was (zie gehoorverslag TG p. 20). Voor de DVZ beweerde u vanuit een u onbekende luchthaven Sierra Leone te hebben verlaten (zie gehoorverslag DVZ p. 11), terwijl u voor het CGVS merkwaardig genoeg wist te vertellen dat u vanuit de luchthaven van Lungi was vertrokken (zie gehoorverslag DB p. 18; gehoorverslag TG p. 14)."*

2. Verzoekster betoogt dat ze de man in kwestie voor het eerst ontmoette toen zij hoorde dat zij met hem moest trouwen, in die zin dat zij toen met hem werd geconfronteerd, terwijl zij er vroeger weet van had dat deze man bij haar vader langskwam en zij toen in het geheel niet bij deze ontmoetingen was betrokken.

Verzoekster verklaart dat zij met haar leraar, schooldirecteur en oom haar probleem heeft besproken teneinde een oplossing te vinden terwijl zij ten aanzien van de vrienden van haar ouders zich had laten ontvallen welk probleem zij had zonder evenwel hulp van hen te verwachten, zodat zij aanvankelijk stelde dat zij met niemand anders dan de eerste drie over haar problemen sprak. Indien tijdens de interviews hier dieper op ingegaan zou zijn, zou dit onderscheid duidelijk geworden zijn.

Verzoekster haalt aan dat haar vriendin langs vaderszijde Temne was en langs moederszijde Mende, zodat beide aanduidingen correct zijn.

Verzoekster voert aan dat zij in België van landgenoten vernam dat er maar één luchthaven is in Sierra Leone en dat ze daarom deze luchthaven als haar vertrekplaats heeft opgegeven.

3. Verweerder stelt dat de vraagstelling zowel in dringend beroep als ten gronde peilde naar het moment waarop verzoekster deze man voor het eerst zag en dat het niet aan de orde was of ze al dan niet bij die bezoeken betrokken was. Het onderscheid dat zij maakt tussen het bespreken van haar probleem om een oplossing te vinden of het vermelden zonder de bedoeling hulp te vragen kan volgens verweerder niet worden aanvaard, aangezien uit het verslag van het gehoor "ten gronde" blijkt dat verzoekster er niet met leeftijdsgenoten over sprak maar slechts met volwassenen, waaronder dus ook de twee vrienden van haar

ouders vallen die ze in "dringend beroep" niet had vermeld, omdat ze dacht dat die volwassenen het dan zouden doorvertellen aan haar vader.

Verzoeksters argument over J.B. kan niet worden gevolgd, aangezien ze op de vraag naar de etnie van J. in dringend beroep een ander antwoord gaf dan tijdens het gehoor ten gronde.

- 3.4. Verzoekster tracht de door de Commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. De Raad stelt vast dat verzoeksters pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van haar verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoekster *post factum* nog tracht aan te brengen. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (R.v.St., X, nr. 166.028, 19 december 2006; R.v.St., X, nr. 162.792, 27 september 2006). De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande.

- 4.1. De motivering vervolgt:

"Verder dient te worden opgemerkt dat het toch uiterst merkwaardig is dat u noch de naam, noch de nationaliteit kent van de "blanke man" bij wie u twee weken in de bush verbleef en die u uiteindelijk naar België heeft gebracht (zie gehoorverslag DB p. 17). Ook uw verklaring dat deze u totaal onbekende "blanke man" uw ticket en uw reisdocumenten voor uw reis naar België heeft betaald (zie gehoorverslag DB p. 20), lijkt weinig aannemelijk.

Al deze vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig op de helling.

Het door u ter staving van uw asielrelaas neergelegde document is niet van die aard om bovenstaande argumentatie te wijzigen. Het medisch attest dd. 22/02/2006 stelt dat u niet bent besneden, hetgeen niet wordt betwijfeld in bovenstaande argumentatie.

Tenslotte blijkt u niet in het bezit te zijn van enig document dat een controle van uw identiteit of reisweg mogelijk zou kunnen maken."

2. Verzoekster stelt dat de man waarschijnlijk aangeslagen was door haar verhaal en haar absoluut heeft willen helpen ontsnappen en dat ze, in de ontredde staat waarin zij zich bevond, niet eens naar de naam of nationaliteit van de man heeft gevraagd.
3. Verweerder blijft erbij dat de verklaringen van verzoekster weinig aannemelijk zijn.
4. De Raad stelt vast dat verzoekster geen documenten neerlegt die haar beweerde reisweg ondersteunen. Het is niet aannemelijk dat verzoekster, die beweert gedurende twee weken bij de man te hebben verbleven en samen met hem naar België te zijn gereisd, zijn naam noch nationaliteit kent (administratief dossier, stuk 14, p.17-18). Dit klemmt des te meer daar verzoekster incoherente verklaringen aflegde met betrekking tot haar vlucht aangezien zij aanvankelijk verklaarde zij dat zij van de Bush naar de luchthaven reisde per wagen (administratief dossier, stuk 14, p.20). Later verklaarde zij dat zij de Bush verliet op een fiets en dan een wagen nam tot de plaats waar ze het vliegtuig namen (administratief dossier, stuk 12, p.9/3). Voor het Commissariaat-generaal verklaarde ze dat ze eerst per fiets de Bush verlieten en de wagen namen, dan per boot naar Lungi reisden en met de wagen van Lungi naar de luchthaven reden (administratief dossier, stuk 8, p.15-17). Verzoeksters relaas is niet geloofwaardig.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil

inroepen omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

- 5.1 Verzoekster vraagt om de toekenning van het statuut van subsidiair beschermde en wijst op de veiligheidssituatie in Sierra Leone; ter staving verwijst ze naar een rapport van 'Human Rights Watch' van januari 2007. Verzoekster argumenteert dat vrouwen door de autoriteiten niet worden beschermd tegen relationeel geweld en discriminatie en dat circumcisie zeer wijdverspreid is bij vrouwen en dit onder verwijzing naar informatie van 'Amnesty International' van december 2005, informatie van het 'U.S. Department of State', UNO-informatie en informatie van het 'UN Office for the Coordination of Humanitarian Affairs' van februari 2006.
- 5.2 Verweerder stelt dat omwille van een gebrek aan geloofwaardigheid, ondermeer van haar verklaringen betreffende haar verblijf te York, verzoekster evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
- 5.3 De Raad stelt vast dat verzoeksters bijgebrachte informatie, noch de voorhanden zijnde publieke informatie aantonen dat de situatie in Sierra Leone kan aanzien worden als een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c, van de voormelde wet van 15 december 1980.
- Verzoekster toont niet aan dat zij het slachtoffer dreigt te worden van relationeel geweld of discriminatie, aangezien zij ongehuwd is (administratief dossier, stuk 23, p.5). Het neergelegde document van 'Amnesty International' van 6 december 2005 toont enkel aan dat vrouwen met problemen in de rurale gebieden slechts een gebrekkige toegang hebben tot het rechtssysteem, hetgeen niet relevant is aangezien verzoeksters relaas niet aannemelijk is.
- Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoeksters relaas en afkomst wordt niet aangetoond dat zij risico loopt om gedwongen toe te treden tot de Bundu-society, waarbij de circumcisie zou worden uitgevoerd. Uit de informatie die verzoekster bij het verzoekschrift voegt, blijkt immers dat de praktijk van de circumcisie voornamelijk bij jonge meisjes wordt uitgevoerd. Het is niet aannemelijk dat een volwassen vrouw tegen haar wil zou worden onderworpen aan circumcisie. Tevens wordt vastgesteld dat van een jonge, gezonde vrouw kan worden verwacht dat zij, indien het risico zich al zou voordoen, *quod non*, zich begeeft naar één van de delen van Sierra Leone waar deze praktijken niet worden beoefend, zoals de omgeving van Freetown (UK Home Office, *Operational Guidance Note: Sierra Leone*, 2 augustus 2007, p.5; <http://www.ind.homeoffice.gov.uk/>) aangezien zij de daar gangbare taal, het Krio, beheerst (administratief dossier, stuk 23, p.5).
- Derhalve kan de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster, overeenkomstig artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980, niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 11 september 2007 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.